SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 83/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. arch. M. T., K., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cbi 146/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. arch. M. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. januára 2007 doručená sťažnosť Ing. arch. M. T., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cbi 146/04.

Sťažovateľ uviedol, že: *„... dňa 2. 12. 2004 podal žalobu proti žalovanému správcovi konkurznej podstaty JUDr. J. M. o určenie existencie pohľadávky konkurzného veriteľa vo výške 43.000,- Sk s prísl. a súčasne doručil súdu žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, ku ktorej pripojil potvrdenie o svojich osobných a majetkových pomeroch. Súd až po 70 dňoch (2 mesačnom prieťahu) vydal uznesenie zo dňa 10. 2. 2005 sp. zn. 12 Cbi 146/04-29 o oslobodení žalobcu od súdnych poplatkov. K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 3. 6. 2005 (s minimálne mesačným prieťahom). Potom súd predvolal žalobcu na pojednávanie na deň 19. 7. 2005. Pretože žalobca musel zabezpečiť dňa 19. 7. 2005 prevoz manželky po pôrode z nemocnice, ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a dal súdu súhlas na rozhodnutie v jeho neprítomnosti. Žalobca najskôr čakal na rozsudok súdu, neskôr zistil, že pojednávanie bolo odročené pre neúčasť žalovaného na pojednávaní z dôvodu čerpania dovolenky. Preto trpezlivo čakal na nové pojednávanie a pretože sa pojednávania nedočkal ani do decembra 2006, listom zo dňa 8. 12. 2006 podal sťažnosť na prieťahy v konaní, na ktorú predseda súdu reagoval listom z 3. 1. 2007 tak, že došlo k prieťahom aj vo veci sťažovateľa a že je určený termín pojednávania 17. 1. 2007. Pretože súd v období od 2. 12. 2004 do 10. 2. 2005, od 10. 2. 2005 do júla 2005 a v období od júla 2006 do 17. 1. 2007, spolu minimálne 21 mesiacov porušoval ust. § 6, § 100 a § 114 O. s. p. a teda porušoval právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd lebo ani v 3 roku konania nie je právoplatne rozhodnutá vec sťažovateľa, domáha sa ochrany svojho práva prostredníctvom právnej zástupkyne na ústavnom súde.“*

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cbi 146/04 porušil jeho základné právo zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal krajskému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk a trovy konania v sume 6 300 Sk.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06).

Sťažovateľ namieta, že v konaní, ktoré začalo 2. decembra 2004, vznikli prieťahy minimálne v dĺžke 21 mesiacov, a to v období od 2. decembra 2004 do 10. februára 2005, od 10. februára 2005 do júla 2005 a od júla 2006 do 17. januára 2007.

Sťažovateľ si bránil svoje práva podaním sťažnosti na prieťahy v konaní z 8. decembra 2006. Predseda krajského súdu mu odpovedal listom sp. zn. Spr 10058/06 z 3. januára 2007, priznal vzniknuté prieťahy, ktoré zdôvodnil počtom žalôb (5 000) proti správcovi konkurznej podstaty A.., s. r. o., K., a uviedol, že vo veci je určený termín pojednávania na 17. január 2007.

Ústavný súd zistil, že doterajšia dĺžka konania spolu s charakterom veci (konkurzné konanie vo veci nebankového subjektu) zatiaľ vylučuje, aby toto konanie bolo označené za konanie porušujúce základné práva a slobody sťažovateľa.

Ústavný súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach uviedol, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama o sebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05).

Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (I. ÚS 57/01).

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Ústavný súd je toho názoru, že aj keď krajský súd v danej veci dlhšiu dobu neurčil termín pojednávania a v podstate sa nezaoberal meritom veci, ale riešil len otázky procesného charakteru, ktoré v konaní, samozrejme, nemožno prehliadnuť, doterajšia dĺžka konania, a to aj s prihliadnutím na charakter súdneho sporu, nepredstavuje takú intenzitu, ktorá by mohla zasiahnuť do základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2007